
DWOJBOŻANIN (1) *sb m*

G pl dw(o)jb(o)żan(o)w.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wyznawca odłamu arian, uznającego bóstwo tylko Boga Ojca i Ducha Świętego; dyteista: InŹyich fekt choć rozlicznych y iákmiarz bez liczby iuż iákoby v nas tylko cień zoŹtał: bo ie wygryżł y wyglądził ten oŹtátni płod Aryanow/ SámoŹzáteńczykow/ Troibożánow/ ábo Dwoybożánow y Nowokrzczeńcow. PowodPr 34.

Synonim: dwojczak.

Cf [DWOBOŻNIK]

ZZie